

TJAŠI ARTNIK KNIBBE
SARABRAJ O SVOJEM POTOVANJU
PO JAKOBOVI POTI

Pogum za ranljivost

Tjaši Artnik Knibbe je življenjska pot namenila kar nekaj težkih preizkusov, ki so jo pripeljali do tega, kar je danes. Pogumna in ranljiva ženska, ki svoje izkušnje deli z drugimi.

BESEDILO: POLONA KOCJANČIČ // FOTOGRAFIJE: POLONA KREVATIN

Ranljiva je tudi naslov njene knjige, ki je izšla pred kratkim. V njej popisuje svoje (čustveno) popotovanje po Jakobovi poti (El Camino de Santiago). In čeprav si še pred leti z duhovnostjo ni bila na ti, kot je zapisano v predgovoru knjige, je danes to njen način življenja. Je to, kar je in kar v življenju počne.

Do tega, da se je podala na Jakobovo pot, jo je pripeljal splet okoliščin, prelomna pa je bila smrt njenega očeta. Pred tem se je srečala tudi z umiranjem mame in spoznala, da mora ljudem zaupati, da živijo po svoje. Spoznala je, da preprosto mora

spustiti svoje vzorce, pa čeprav je to v zadnjih trenutkih življenja. Ko je spremljala mamino umiranje in pustila stvari, da se zgodijo, kot se morajo, se je pri njej zgodil čudež življenja. Vse njene meglice so se v trenutku razpršile. Začutila je svoj dar intuicije, začela je videti stvari v prihodnost in preteklost je bila bolj jasna. »To je bila zelo ezoterična izkušnja, ki je prinesla zavedanje, da smo del celote. In da je tudi umiranje del tega,« se spominja Tjaši Artnik Knibbe - Sarabraj. Spoznala je, da je pred tem vedno igrala določene vloge, ki jih je okolica bolj ali manj pričakovala od nje ali pa je vsaj ona mislila, da jih pričakuje. Potem pa se je preprosto zavedala, da je.

Camino

Hodila je dobrih 40 dni. Začela je z 20 kilometri na dan in stopnjevala dnevno razdaljo do 40 kilometrov. »Vse bolj si fit in vse več bremen odvržeš, zato je lažje hoditi. Posebnost poti je, da se umiriš. Pot ni ekstremna, ampak daje dinamiko vztrajnosti. Nič ne moreš prehitovati, saj te v nasprotno – če nič drugega – prisilijo žulji.« Na Caminu se je predala naravi, dihala in napolnila telo s kisikom. Hkrati pa se je zavedala, da mora telo prečistiti predvsem čustvenih bremen. Na poti je srečala čudovite ljudi. »Ljudje pač nosimo svoje rane. In imamo pogosto tak obrambni mehanizem, da ko smo v bolečini, ranimo drugega. Morda zato, da v drugem

uzremo to ranljivost. Spoznala sem, kako zelo lep je človek, ki ima odprto srce, in kakšen vpliv ima to na druge ljudi.« Na Jakobovi poti si je vzela ves svoj sveti mir in želela hoditi v tišini. Želela je slišati svoje telo, kaj ji govorijo celice, kaj in kdo je v najbolj globokem duhovnem smislu. Sočasno so prišle seveda tudi vibracije, ki so ji povzročale temo – žalost, strah, različna bremena. Spoznala je veliko izjemnih ljudi, s katerimi jo povezujejo različne zgodbe.

Knjiga, ki je prinesla očiščenje

Pisanja knjige se je lotila po prihodu s poti. V majhni vasici na Nizozemskem je sedla za svoj rožnati računalnik. Po prehojeni poti in energiji, ki jo je čutila v sebi, ji je bilo neskončno dolgčas, zato se je lotila pisanja. Hkrati je znova podoživela vse čustvene poti, travme, bolečine, izgube in odnose do svojih bližnjih – predvsem do očeta, kar se tudi ob branju knjige najbolj čuti. »Zavedanje, da je oče umrl, je bil pomemben mejnik,« pravi. Zavedela se je, da sta s sestro ostali sami, da ni več nikogaršnji otrok.

V knjigi veliko opisuje svoje spoprijemanje z odnosi, ki so se na poti kristalizirali. »Če ne bi imela duhovnega uvida vanje, bi bilo veliko težje,« pravi. Žalovanje je izjemno močna izkušnja, ki v energijskem smislu lahko

ustvari temno gmoto čez telo, ki jo je treba predihati. Naslov Ranljiva je prišel šele, ko je bila knjiga spisana. Ko jo je še enkrat prebrala, ji je bilo jasno, zakaj je izbrala to ime. Pri pisanju knjige se je namreč odločila, da bo pokazala ranljivost, pustila um ob strani in razgrnila tako, kot je.

Prenos modrosti

Danes veliko potuje in svoje izkušnje deli

na delavnica meditacije in kundalini joga, na katere prinese principe zavedanja moči trenutka in moči ranljivosti, s katerimi pomaga ljudem, da zmorejo v varnem okolju vzpostaviti stik s seboj. »Ko si človek v okolju miline dovoli spustiti kontrolo uma in telesa, ga sreča polje duše ali srca. Ko si dovoli biti v zrcalu drugega, ki ga brezpogojno sprejme, ranljiv, ga sreča celovitost.« ■

